

PRZEMÓWIENIE WYGŁOSZONE Z OKAZJI

POŚWIĘCENIA CMENTARZA W GETTYSBURGU

Osiemdziesiąt siedem lat temu ojcowie nasi dali życie na tym kontynencie nowemu narodowi, poczętemu w Wolności i oddanemu idei, że wszyscy ludzie są stworzeni, jako sobie równi.

Toczymy obecnie wielką wojnę domową, by ustalić czy naród ten, czyli też jakikolwiek naród, tak poczęty i tejez idei oddany, może się ostać. Spotykamy się na wielkim pobojowisku tej wojny. Przyszliśmy tu, ażeby poświęcić jego częśćkę na miejsce wiecznego spoczynku tych, którzy tutaj oddali swe życie, by naród ten mógł żyć. Właściwą i słuszną jest rzeczą, iż to czynimy.

Ale szerzej rzecz pojmując, my nie możemy ofiarowywać, my nie możemy uświęcać, my nie możemy uczcić tego miejsca. Dzielni mężowie, żywi i zmarli, którzy tutaj walczyli, tak je uświęcili, iż my ani dodać ani ująć z tej świętości nie jesteśmy w stanie. Świat niewiele zauważy, ani nie na długo spamięta, co tutaj mówimy, ale tego, czego oni tutaj dokonali, nigdy nie będzie mógł zapomnieć. Nam żywym należy raczej poświęcić się tutaj niedokończonemu dziełu, które ci, tutaj walczący, tak godnie aż dotąd doprowadzili. Nam należy raczej poświęcić się tutaj wielkiemu zadaniu, jakie stało przed nami — aby przejąć od tych godnych czci poległych zwiększoną ofiarność dla sprawy, której oni oddali się bez reszty — aby zobowiązać się tutaj uroczyście, iż ci zmarli nie polegli na darmo — aby naród ten z pomocą Bożą odrodził się do wolności — aby rząd z ludu, przez lud i dla ludu nie zginął z tej ziemi.

ABRAHAM LINCOLN.

19-ego listopada 1863-ego roku.

Przełożył Jan Karcki.